អនុក្រឹត្យលេខ ៦៣ អនក្រ.បក
ស្ដីពី
ការគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យសិល្បៈភាពយន្ត និងវីដេអូ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទិ៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្ដីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្ដីពីការរៀបចំនឹងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០២ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្ដីពីការបង្កើតក្រសួង វប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី២៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០០

សំរេច

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យសិល្បៈភាពយន្ត វីដេអូ ព្រមទាំងផ្ដល់ការលើកទឹកចិត្តផលិតកម្មភាពយន្ត និងវីដេអូក្នុងប្រទេសដើម្បីថែរក្សា ការពារវប្បធម៌ជាតិ ធានាដល់ការគោរពសីលធម៌សង្គម ។

មាត្រា ២

ការគ្រប់គ្រង និងការបង្រ្កាបបទល្មើសភាពយន្ត វីដេអូ សំដៅលើការត្រួតពិនិត្យការផលិតផ្សព្វផ្សាយ ត្រួតពិនិត្យការធ្វើអាជីវកម្មតាមគ្រប់មធ្យោបាយនូវ សិល្បៈទី៧ មានស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូដែលមានទម្រង់ផ្សេងៗដូចជា ខ្សែភាពយន្ត កាស្សែតវីដេអូ ឡាហ្សេរឌីស ស៊ីឌីវីដេអូ ឌីវីឌី ស៊ីឌីរ៉ម ។

ជំពូកទី ២
អំពីនិយមន័យ

មាត្រា ៣

និយមន័យទាំងឡាយចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ មានតម្លៃសម្រាប់ប្រើប្រាស់តែក្នុងអនុក្រឹត្យនេះប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៤

ស្នាដៃគឺជាការបង្កើតថ្មីទាំងអស់របស់បញ្ញា ។

មាត្រា ៥

ស្នាដៃភាពយន្តគឺជា ខ្លឹមសារ រូបភាព សំឡេងដែលស្ថិតក្នុង៖

- ខ្សែភាពយន្តរឿង ខ្នាតវែង ខ្លី
- ខ្សែភាពយន្តឯកសារស្តីពីរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ ខ្នាតវែង ខ្លី
- ខ្សែភាពយន្តឯកសារពាក់ព័ន្ធដល់ប្រពៃណីជាតិ ខ្នាតវែង ខ្លី
- ខ្សែភាពយន្តគំនូរជីវចល ។

មាត្រា ៦

ខ្សែភាពយន្តខ្នាតវែង ជាខ្សែភាពយន្តដែលមានរយៈពេលបញ្ចាំងចាប់ពី ៦០ នាទីឡើងទៅ ។

មាត្រា ៧

ខ្សែភាពយន្តខ្នាតខ្លី ជាខ្សែភាពយន្តដែលមានរយៈពេលបញ្ចាំងតិចជាង ៦០ នាទី ។

មាត្រា ៨

ខ្សែភាពយន្តភាគ ជាខ្សែភាពយន្តដែលមានដំណើររឿងចែកជាវគ្គខ្លីៗ ។

មាត្រា ៩

ស្នាដៃវីដេអូគឺជាៈ វីដេអូរឿងវែង ខ្លី ភាគ វីដេអូខារ៉ាអូខេ វីដេអូចម្រៀងកាយវិការ វីដេអូគំនូរជីវចល វីដេអូឯកសារស្តីពីរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ និងវីដេអូឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធ ដល់ប្រពៃណីជាតិ ។

មាត្រា ១០

- វីដេអូ «គុណនាម» សំណុំបច្ចេកទេសដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការបង្កើត ការថតបញ្ចូល ប្រព្រឹត្តកម្ម ការរក្សាទុក ការបញ្ជូនរូបភាព ឬ សញ្ញាប្រភេទទូរទស្សន៍ ។
- វីដេអូ «នាម» ១. សំណុំបច្ចេកទេសវីដេអូទាំងឡាយ ។
២. ស្នាដៃទាំងឡាយដែលថតជាវីដេអូ ។

មាត្រា ១១

ខារ៉ាអូខេជាពាក្យជប៉ុន ។ «ខារ៉ា = ទំនេរ» «អូខេ = តន្ត្រី» វីដេអូខារ៉ាអូខេ គឺជាវីដេអូតន្ត្រីសម្រាប់អ្នកទស្សនាអាចច្រៀងតាមបាន ។

ជំពូកទី ៣
អំពីអាជ្ញាប័ណ្ណធ្វើផលិតកម្ម ស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ

មាត្រា ១២

ក្រុមហ៊ុនផលិតកម្ម ឬ រូបវន្តបុគ្គលដែលមានបំណងធ្វើផលិតកម្មភាពយន្ត ឬផលិតកម្មវីដេអូក្នុងប្រទេស ដើម្បីផលិតចេញជាស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ សម្រាប់ធ្វើអាជីវកម្មផ្សព្វផ្សាយ ទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេស ត្រូវសុំអាជ្ញាប័ណ្ណពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ក្រោយពីការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្មរួច ។

មាត្រា ១៣

មុននឹងអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ក្រុមហ៊ុនផលិតកម្មទាំងអស់ ទាំងក្នុងស្រុក ទាំងបរទេស ដែលមានបំណងផលិតស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ ត្រូវយកអត្ថបទរឿងពិស្តារជាអក្សរសិល្ប៍ភាសាជាតិ

មានពាក្យសន្ទនា ទំនុកច្រៀង ឬអត្ថបទសង្ខេបឯកសារទៅដាក់ជូនក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈពិនិត្យ និងយល់ព្រមជាមុនសិន ដើម្បីផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតឲ្យផលិតក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃយ៉ាងយូរ បន្ទាប់ពីដាក់ពាក្យស្នើសុំ បើហួសកំណត់នេះ ត្រូវចាត់ទុកថាបានយល់ព្រម។

ចំពោះក្រុមហ៊ុនបរទេសត្រូវភ្ជាប់ជាមួយផងដែរនូវច្បាប់បង្កើតក្រុមហ៊ុនរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៤

កិច្ចសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនផលិតកម្មបរទេស ជនបរទេស ឬពលរដ្ឋកម្ពុជា ដែលរស់នៅបរទេសមានបំណងមកផលិតស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាភារកិច្ចរបស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ និងក្រសួងព័ត៌មាន។

មាត្រា ១៥

ការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២ ការពិនិត្យ និងផ្តល់ការយល់ព្រមក្នុងមាត្រា១៣ និងការអនុញ្ញាតអោយចូលមកថតខ្សែភាពយន្ត ឬ វីដេអូក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបង់កម្រៃអាជ្ញាប័ណ្ណ និងកម្រៃរដ្ឋបាលជូនក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៤
អំពីការធ្វើអាជីវកម្ម ស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ

មាត្រា ១៦

ការប្រកបមុខរបរធ្វើអាជីវកម្មស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូរួមមាន៖ ការបើកអាជីវកម្មនាំចេញ-នាំចូល ចែកបញ្ចាំង ថតចម្លង បញ្ចូលសំឡេង កាត់ត ដំឡើងភាពយន្ត ឬវីដេអូសម្រាប់ធ្វើអាជីវកម្មត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

មាត្រា ១៧

ការបើករោងបញ្ចាំងភាពយន្ត ឬរោងបញ្ចាំងវីដេអូត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ដោយបំពេញល័ក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

ក- អំពីបទដ្ឋានសន្តិសុខ៖ រៀបចំលក្ខណៈអគ្គីភ័យ និងការជ្រួលច្របល់ផ្សេងៗសមស្របតាមការកំណត់របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ខ- អំពីបទដ្ឋានបច្ចេកទេស៖ ទំហំផ្ទាំងសំពត់ស ការរៀបចំកន្លែងសម្រាប់ទស្សនិកជន ការរៀបចំបន្ទប់បញ្ចាំង សមស្របតាមការកំណត់របស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

ជំពូកទី ៥
អំពីការពិនិត្យខ្លឹមសារ និងផ្តល់ទិដ្ឋាការស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ

មាត្រា ១៨

ការពិនិត្យខ្លឹមសារ នៃស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ ជាសមត្ថកិច្ច របស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ អាចអញ្ជើញតំណាងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីចូលរួមពិនិត្រ និងសំរេច ។

មាត្រា ១៩

ការផ្តល់ទិដ្ឋាការឲ្យស្នាដៃភាពយន្ត ឬវីដេអូ សម្រាប់យកទៅធ្វើអាជីវកម្ម ចាក់បញ្ចាំង ឬផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ តាមគ្រប់មធ្យោបាយ ជាភារកិច្ចរបស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

មាត្រា ២០

ស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូតាមទម្រង់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២ ខាងលើ មុននឹងយកទៅធ្វើអាជីវកម្មជួលលក់ ចាក់បញ្ចាំង ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ឬនាំចេញទៅក្រៅប្រទេស ត្រូវមានទិដ្ឋាការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

លក្ខខ័ណ្ឌនៃការសុំទិដ្ឋាការអនុញ្ញាតសម្រាប់ ស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

ជំពូកទី ៦
អំពីការត្រួតពិនិត្យ និងបង្រ្កាបបទល្មើសក្នុងសកម្មភាព ផលិត ធ្វើអាជីវកម្ម
និង ផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ

មាត្រា ២១

ការធ្វើអាជីវកម្ម ជួល ឬលក់ កាសែ្សតវីដេអូ ឡាហ្សែឌីស ស៊ីឌីវីដេអូ ឌីវីឌី និងការធ្វើអាជីវកម្មខារាអូខេ ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

មាត្រា ២២

ការត្រួតពិនិត្យ និងបង្រ្កាបបទល្មើសក្នុងសកម្មភាពធ្វើអាជីវកម្ម និងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្ត ឬស្នាដៃវីដេអូ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២ ១៣ និង១៤ រួមទាំងការប្រកបមុខរបរដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦ និង១៧ ជាសមត្ថកិច្ច របស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវសុំបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួងមួយ ដើម្បីសហការត្រួតពិនិត្យ ឬបង្ក្រាប ដែលកំណត់ដោយសេចក្តីសំរេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ២៣

មន្ទីរវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ខេត្ត-ក្រុង និងការិយាល័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ខណ្ឌ ស្រុកនីមួយៗ មានភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យ និង បង្ក្រាបសកម្មភាពផលិត ធ្វើអាជីវកម្ម និងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ ដោយសហការជាមួយអាជ្ញាធរដែនដី ខេត្ត ក្រុង និងខណ្ឌ ស្រុករបស់ខ្លួន។

ជំពូកទី ៧
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៤

ត្រូវផ្អាកសកម្មភាព និងពិន័យជាប្រាក់ពី ប្រាំមួយម៉ឺនរៀល (៦០.០០០រ) ទៅ ពីរសែនរៀល (២០០.០០០រ) ចំពោះជនណាដែលប្រព្រឹត្តិល្មើសនឹងមាត្រា ១២. ១៣. ១៤. ១៦. និង១៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២៥

ជនណាដែលយកស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ គ្មានទិដ្ឋាការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ទៅដាក់តាំង ជួល លក់ ត្រូវពិន័យជាប្រាក់តាម ល័ក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម

១- ពិន័យជាប្រាក់ពីប្រាំពីរពាន់ប្រាំរយរៀល (៧.៥០០៛) ទៅប្រាំមួយម៉ឺន (៦០.០០០៛) សម្រាប់កាសែ្សតវីដេអូមួយដុំ ឡាស៊ែរឌីស ស៊ីឌីវីដេអូ ឌីវីឌី និងស៊ីឌីរ៉មមួយ ។

២- ពិន័យជាប្រាក់ពី ពីរសែនរៀល (២០០.០០០៛) ទៅ ពីរលានរៀល (២.០០០.០០០៛) ចំពោះខ្សែភាពយន្តខ្នាតវែង មួយរឿង ។

មាត្រា ២៦

ជនណាយកស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូគ្មានទិដ្ឋាការពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ នាំចេញទៅក្រៅប្រទេស ដើម្បីធ្វើអាជីវកម្ម ត្រូវដកហូត និងពិន័យជាប្រាក់ពី ពីរសែនរៀល (២០០.០០០៛) ទៅពីរលានរៀល (២.០០០.០០០៛) សម្រាប់កាសែ្សតវីដេអូ មួយដុំ ឡាស៊ែរឌីស ស៊ីឌីវីដេអូ ឌីវីឌី និងស៊ីឌីរ៉មមួយ ឬខ្សែភាពយន្តខ្នាតវែងមួយរឿង លើកលែងតែភាពយន្ត និងវីដេអូមានលក្ខណៈជាគ្រួសារដែលមិនតម្រូវអោយមានទិដ្ឋាការពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈឡើយ ។

មាត្រា ២៧

ជនណាយកស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូគ្មានទិដ្ឋាការទៅផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ប្រាំមួយម៉ឺនរៀល (៦០.០០០៛) ទៅ ពីរសែនរៀល (២០០.០០០៛) ។

មាត្រា ២៨

ជនណាបញ្ចាំង កាត់ត ដំឡើងរូបភាព ថតចម្លង ថតបញ្ចូលសម្លេង ជួល លក់ និងចែកចាយសម្រាប់ធ្វើអាជីវកម្មនូវផលិតផលភាពយន្ត ឬវីដេអូដែលមានលក្ខណៈរូបភាពអាសអាភាស ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ពីរសែនរៀល (២០០.០០០៛) ទៅ ពីរលានរៀល (២.០០០.០០០៛) ហើយដកហូតទាំងឧបករណ៍ សំភារៈភាពយន្ត ឬវីដេអូ ក្នុងការធ្វើអាជីវកម្ម ដោយឡែកខ្សែភាពយន្ត ឬកាសែ្សតវីដេអូ ឡាស៊ែរឌីស ស៊ីឌីវីដេអូ ឌីវីឌី និងស៊ីឌីរ៉ម ត្រូវបំផ្លាញចោល ។

មាត្រា ២៩

ការី និងសហការី ក្នុងការផលិតស្នាដៃភាពយន្ត ឬវីដេអូគ្មានអាសអាភាស ត្រូវដកហូតឧបករណ៍ សំភារៈ ហើយកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

មាត្រា ៣០

ជនណាធ្វើការក្លែងបន្លំ លិខិតអនុញ្ញាត អាជ្ញាប័ណ្ណ ទិដ្ឋាការ បន្ថែមរូបភាព បញ្ចូលពាក្យសន្ទនា ឬបញ្ចូលបទអត្ថាធិប្បាយទៅក្នុងស្នាដៃភាពយន្ត ឬវីដេអូផ្ទុយពីច្បាប់ដើម ដែលក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ បានអនុញ្ញាតជាផ្លូវការរួចហើយ ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

មាត្រា ៣១

ជនណាយកផលិតផលភាពយន្ត ឬវីដេអូរបស់ក្រុមហ៊ុនណាមួយ ដែលក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ បានផ្តល់ទិដ្ឋាការរួចហើយ ទៅលួចចម្លងដើម្បីធ្វើអាជីវកម្ម ចាក់បញ្ចាំង ឬផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍អ្នកដទៃ ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

មាត្រា ៣២

ការពិន័យជាប្រាក់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤. ២៥. ២៦. ២៧. និង២៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះ នឹងត្រូវបង្កើនទ្វេឡើង ឬបិទឈប់អោយធ្វើអាជីវកម្មជាស្ថាពរ កាលណាជនល្មើសនៅតែប្រព្រឹត្តល្មើសបន្តទៀត ។

មាត្រា ៣៣

មន្ត្រីរាជការទាំងឡាយ ដែលមានភារកិច្ចពិនិត្យខ្លឹមសារដៃភាពយន្ត ឬវីដេអូ និងត្រួតពិនិត្យ ឬបង្ក្រាបបទល្មើសភាពយន្ត វីដេអូ មានការឃុបឃិត ឬប្រព្រឹត្តិរំលោភភារកិច្ចរបស់ខ្លួនផ្ទុយពីបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទទួលទោសតាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់សហលក្ខន្តិកៈ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ។

មាត្រា ៣៤

ប្រាក់កម្រៃអាជ្ញាប័ណ្ណ និងកម្រៃរដ្ឋបាល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ និង ១៣ ត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋទាំងអស់ ។

ប្រាក់ពិន័យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤. ២៥. ២៦. ២៧. និង២៨ ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវបានទទួលចំណែក ៤០% សម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាផលប្រយោជន៍ ដល់វិស័យសិល្បៈ និងវប្បធម៌ ។

ខ្ទង់ប្រាក់ចំណូលពីការផាកពិន័យទាំងអស់ ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវអនុវត្តកាតព្វកិច្ចបង់ចូលថវិការដ្ឋ តាមមាត្រា ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ជាមុនសិន ។ រីឯចំណែក ៤០% ត្រូវលើកសំណើសុំចំណាយវិញ ដោយផ្អែកសលាកប័ត្របង់ប្រាក់ ឬប័ណ្ណបង្វែរគណនី ជាសក្ខីភាពថាពិតជាបានបង់ចូលថវិការដ្ឋរួចហើយ ។

ជំពូកទី ៨
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៥

គ្រប់ក្រុមហ៊ុននាំចេញ នាំចូល និងអាជីវកម្មទាំងអស់ ដែលយកស្នាដៃភាពយន្ត ឬស្នាដៃវីដេអូគ្មានទិដ្ឋាការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ទៅជួល លក់ ចាក់បញ្ចាំង ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ តាមគ្រប់មធ្យោបាយ ត្រូវរួតរះយកស្នាដៃភាពយន្ត ឬស្នាដៃវីដេអូទាំងនោះ ទៅសុំទិដ្ឋាការពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ចាប់ពីពេលអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន រហូតដល់ថ្ងៃទី២៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០១ ។

ជំពូកទី ៩
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៦

អនុក្រឹត្យលេខ ៣២ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៨៩ ស្តីពីការគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យភាពយន្ត និងវីដេអូរបស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី និងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣៧

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុកអភិបាលរាជធានីភ្នំពេញ និងអភិបាលខេត្ត ក្រុងទាំងអស់ដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុករៀងៗខ្លួនអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី០៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា និងត្រា

ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដើម្បីសុំហត្ថលេខា

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម បុប្ផាទេវី